

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์แห่งลุ่มทะเลสาบราชจัน “ของหัวข้อ- อินเล”

(A study of Ethnic Identity Formation among the Minorities in Nyaungshwe - Inle)

ผู้เขียน

นาย ภูมิพัฒน์ เชติยานนท์

(Mr.Phumphat Chetiyanonth)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมอชัย พูลสุวรรณ

ปี

2546

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ต้องการทำความเข้าใจผลวัดและความหมายของความเป็นกลุ่ม “ชาติพันธุ์” ของผู้คน หลายหลักวัฒนธรรมในลุ่มทะเลสาป บริเวณเมือง ยองหัวข้อ – อินเล ราชจันตอนใต้ประเทศพม่า พม่าเป็นดินแดนที่มี หลากหลายทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ของผู้คนสูงมากแห่งหนึ่ง โดยมีกลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ร่วมกันมากกว่า 30 กลุ่ม ในจำนวนนั้นมีถึง 7 กลุ่ม ที่ในปัจจุบันมีรัฐภายในตัวเอง แต่ปัจจุบันโดยรัฐบาลกลางของ พม่า ประกอบด้วย ไ泰 กะเหรี่ยง คะฉิน ยะไช่ คะยะห์ ชิน และมอญ

“ไ泰” เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับสอง รองจาก “พม่า” มีประวัติความเป็นมา เก่าแก่ เดิมเคยเป็นเจ้าของราชนาดเล็ก ๆ หลายแห่ง ในบริเวณที่เป็นราชจันและราชภัจจินในปัจจุบัน มีระบบปกครอง โดย “เจ้าฟ้า” เป็นของตนเอง เมืองอยู่ทางลุ่มทะเลสาบอินเลซึ่งวิทยานิพนธ์นี้เลือกเป็นพื้นที่ศึกษา เป็นชุมชน เก่าแก่แห่งหนึ่งของคนไ泰ในราชจัน ซึ่งมีคนพื้นเมืองกลุ่มอื่น ๆ ได้แก่ ปะโคร และ อินตา ออาศัยร่วมอยู่ด้วย มาเป็น เวลาข้านานแล้ว ไ泰และอินตาเป็นพี่น้องในที่ราบและลุ่มทะเลสาบ ส่วนปะโครเป็นพี่น้องที่อยู่ในที่สูง ตามประวัติเมื่อ ยองหัวข้อก่อตั้งโดยเจ้าสีแสงฟ้า ตั้งแต่ในคริสต์ศตวรรษที่ 14 โดยถือเป็นเมืองขนาดใหญ่ของคนไ泰 ที่มีความสำคัญ ในทางการเมืองและวัฒนธรรม ในพื้นที่ราชจันตอนใต้มาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคนไ泰เคยอยู่ในราชธานี ผู้ปกครอง วัฒนธรรมไ泰จึงเป็นวัฒนธรรมหลักของพื้นที่ ซึ่งครอบงำวัฒนธรรมของคนพื้นเมืองกลุ่มอื่น ๆ ที่อาศัยอยู่ ร่วมกันมาโดยตลอด

ภัยหลังการเข้ายึดอำนาจทางการเมืองของราชบัลลทราบพม่า นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1962 เป็นต้นมา ระบบ ปกครองด้วยเจ้าฟ้าของเมืองยองหัวข้อถูกยกเลิกโดยสิ้นเชิง พร้อมกับมีการเปลี่ยนแปลงทางชาติพันธุ์ที่ นำเสนอเจิดขึ้นในพื้นที่ติดตามมาหลังจากนั้น กล่าวคือ พากปะโครและอินตาลับมาเมืองจตุร่องในทางการเมือง และเศรษฐกิจ (โดยเฉพาะที่มากับการท่องเที่ยว) มาขึ้น พร้อม ๆ กับการค้ายาไปของคนไ泰 โดยส่วนใหญ่ถูก ดูดกลืนให้กลายเป็นอินตา การเปลี่ยนแปลงทางชาติพันธุ์ดังกล่าว เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขที่ไ泰และอินตาเคยมีการ แต่งงานข้ามระหว่างกันมาโดยตลอด มีการเรียนรู้ภาษาซึ่งกันและกันจากการอยู่ร่วมกันนาน และต่างก็รับ วัฒนธรรมพุทธศาสนาแบบเดียวกัน ดังนั้น การปรับเปลี่ยนทางชาติพันธุ์จึงกระทำได้สะดวกโดยอาศัยการปรับเปลี่ยน ภาษาและวิถีนิยมตนเอง โดยที่วัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่โดยทั่ว ๆ ไป ไม่สู้เปลี่ยนแปลงไปจากแบบเดิมที่ เคยเป็นมา สำหรับพากปะโครซึ่งมีการจัดตั้งทางการเมืองขึ้นแล้วก่อตั้งกลุ่มอื่น ๆ และมีวัฒนธรรมต่างรูปแบบไปจากไ泰 และอินตา มีความพยายามจะสร้างนิยามความหมายของตัวเอง ในลักษณะของการมีรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ที่ ยาวนาน รวมถึงมีองค์กรทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง พร้อมทั้งยังคงรักษาความแตกต่างทางวัฒนธรรม เพื่อแสดงให้เห็นถึง ความเป็นคนละกลุ่มกันกับพากไ泰และอินตา

Abstract

The thesis deals with problems concerning the meaning and dynamics of "Ethnicity" in the ethnically plural society of the "Nyaungshwe- Inle (Lake)" area, Southern Shan State, Upper Myanmar. Myanmar is a country of cultural and ethnic diversity. Her population comprises more than 30 ethnic groups; 7 among them have states under their names (i.e. Shan, Kachin, Chin, Rakhaing, Kayah, Kayin, and Mon), however, ruled over by the Burmese central government.

Shan is the second biggest minority in Myanmar. Historically speaking, they were powerful people who occupied Upper Myanmar for centuries; they were able to form several independent states (named "Muang") ruled by their own Chao-fa (King). Even during the British colonial period (A.D. 1826-1947), they were ruled separately from peoples in other parts of Myanmar. Only after the Panglong Agreement that their administration has been incorporated under the Burmese's rule. Although, they possess a state after their name at present, they have been considerably suppressed by the Burmese government, resulting in cultural and political conflicts.

"Nyaungshwe-Inle" area, where the fieldwork was conducted, is among the old prominent communities in the Shan State, where Shan, Inta and Pa-o have lived along side each other since long time ago. Shan and Inta occupied the plain and lake areas while Pa-o resided in the surrounding hilly areas. Historically speaking, Nyaungshwe town was established by King (Chao) Si-Saeng-Fa in the 14th Century, and has been a prime political and cultural center in Southern Shan State since. Shan had been a dominant culture in the area until very recently.

Only after the term establishment of the Burmese military government since 1962 that the old administrative system governed by Shan Chao-Fa (King) has been abandoned. As a consequence, the old cultural and political order was turned upside down in the "Nyaungshwe-Inle" area, with the Pa-o and Inta groups gaining more political and economic powers than the Shan. Interestingly, Shan have become more and more "Intha" in the cultural and ethnic senses. Their ethnic transformation was facilitated by the fact that inter-marriage, bi-lingualism, and shared Buddhist culture have been commonly practiced between both groups. The ethnic label sided with Inta was reached by the Shan redefining their ethnic consciousness, without obvious changes in terms of their cultural form. On the contrary, the Pa-o with strong political hold, while remaining their ethnic identity distinct from the Shan and Inta on the one hand, has shaped their history as a long-rooted and prominent group in the area on the other.